

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

IX. Recurrendum ad Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

dis, tum vitam: primū indignationem, dein voluntatem, id est benignum ac proum benefici Numinis affectum.

IX. *Recurrendum ad Deum.* Itaque iram Dei sentis? Clementiam expecta & vitam. In bello es? Cogita morem Providentiæ divinæ, & ad pacem aspira. Humiliaris? Cogita exaltationem. Ægrotas? Spera sanitatem: *Spera in eo, & ipse faciet:* & tum quidem maximè faciet, cum minimè fieri posse videbitur; ut nunquam magis quàm rebus desperatis sperandū sit, quod alibi ostendimus. Non audis ipsummet invitantem Psalmo 49. *Invoca me in die tribulationis, eruam te, & honorificabis me.* Nescis quod Chrysostomus ait in hunc versum Psalmi 114. *Tribulationem & dolorem inveni, & nomen Domini invocavi?* Quemadmodum mater infantulum, longius recedentem, exterret, aut exterrendum curat, ut revocet: ita Deum calamitate utri, ad vocandos in sinum suum homines, alioquin ad rerum inanum ludibria pueriliter sectanda aberraturos. Non meministi Ezechix lib. Reg. 4. cap. 18.

112 BONA VOLUNTAS

cap. 18. & 19. quomodò ad Deum recur-
rat, & coram illo literas hostiles, & simul
orationem suam expandat, istud semper
in animo fovens, *in Domino Deo nostro ha-
bemus fiduciam?* Non succurrit tibi exem-
plum Christi in horto, & in Cruce oran-
tis, Patrémque blandissima appellatione
invocantis, non autem Judicem aut Do-
minum: licèt ipse peccatoris personam
exhiberet, ideòque supplicia nostra exsol-
veret, irasque & pœnas Domini contra se
militantes undique contueretur.

x. Oravi, inquis, & in eodem luto
Recusat, semper hæreo. Quiesce itaque,
ut det. & mane securus, ubi te Deus po-
suit. Cave ejus providentiæ obmurmures.
Dic cum Augustino in Psalmum 102.
*Seviat quantum vult, pater est. Sed afflixit
nos, sed contrivit nos, pater est.* Benevo-
lè sævit, misericorditer affligit, amanter
conterit. Illustrissimum in eo genere est,
quod D. Joanni Eleëmofynario, & civi
cipiam Alexandrino accidit. Dederat
hic illi septem auri libras & dimidiam, ut
filium suum annorum quindecim, cum
merced